

מסורת הש"ס

א. [לקמן לו. ב.] [ברכות כה. וס"ג ע"י נדרי עב.]
ג. בא קמא ט. ד. [לקמן כב. שבת ית. עירובין כ. גיטין סד.]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ללישנא וכו'
דלא הוה ליה למפטר:
(ב) ד"ה והא מדקתני וכו'
וגני שואל וקידם ושילם:

גליון הש"ס

גם! אמר רבא נקשה. עין
נמדדו פ"ק דכ"ח א"ח
ר"ל: שם אלא מהא ליבא
למשפח מ"ה. נדה ל"ג
ע"כ: תוס' ד"ה אלא
וכו. וי"ל דשילם נקט
לאב"י. עין נדרים דף ס
ע"כ ונ"ל:

רבינו חננאל

[illegible]

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מ' יימר דמגנבא. שמעת להיוונג דליקוי ליה כפל בשעת מסירה דעל כרחק משעת מסירה נצי לאקוניה שמסרה חמנו על מנת ק: נעשה כאומר לו. בשעה שמסרה לו דקים להו לרנן דניחא להו לנעלים שיהא בטוח בקרן על מנת שיהא ספק כפל העמיד

על מנת כן שאם חייגנו וישלם לו קרן שמהא פרה קצירה לו משעה שמסרה נמצא למפרע כשנגז הגזב שזמר היתה דפירה כבר היה בעולם: אי פרי. דנמצא שהיתה שלו משעה ראשונה חסה אף בניזוח וולדות והיו לה משפחה לביטוי דמיון דנגזנו ודלו ושלם נמצאנו לה למפרע: **פסקא**. פסקת הדבר ככל אדם שדעמו להקנות ככל אם יבא כך ואין דעמו להקנות הולדות: **נעשה כחומר** בזה. נעשה שמסרה לו **לכשחננו** וזכרנו **וסלמני**. אם תשלם לו הקרן: **סמוך לגניבתה** קצירה כך. שעה אחת לפני גניבתה מהא הפרה קצירה לו היא כבר היתה בעולם: **קפויא דרי**. וירא. ללשנא כחצא ליכא לחקשוי גיזות וולדות דהא סמוך לגניבתה הוא דלקצירה: **גז**. דהוא קיימא **כחנא**. כשנגזב א"כ. ללשנא כחצא לא קני כפילה דהא סמוך לגניבתה לא היתה בחצירו שמהא חצירו קונה לו ומשיכה היא שעתא לא הוא ובנמי קני. וא"ת חקני לו משכיה ראשונה משעה שחננו על מנת לקטועה שעה הסמוכה לגניבתה הא חצירין כחצירות בהאשה שפגלו לה נכסים (דף פג.) האומר לחצירו משוך פרה זו ולא חקני כך אללא לחציר שלשים אף קנה: **סוכר פרה וגנבה** כו'. א"ע"פ שזהו סוכר חייב בגניבה ואבדירה מ"מ אם רוצה לשקר ולישבע שגנבהה היא נסתר כשנבעה הלכך י' חמר גנבה וחיוב עמנו בקרן נקנה לו הכפל: **מקנה ליה כפילה**. נקנה לו הכפל: כל חיובי ופטורי דד' שומרי יליפין מקריא לקמן בפרק השואל (דף זד:) שומר חנם ישבע על הכל אם לא פשע והשואל חסלה את הכל ונשא סכר והסוכר שומרין מן האונסין וחיובין בגניבה ואבדירה שואל פטור במתה מחמת מלאכה הראויה לה דלמר ליה להכי אושלת לי ולא לאוקמה כריתלח: **וכל גנבה שלו**. שעה עושה הרה מלאכה בזה שאם סכר: **כדיבורה**. דהיינו חסלה: כל מקני ליה. הנעלים כפל שאין זו שום טובה מוטל היה עליו להניח דעמו והשאלה לו חנם: ללשנא קתא דר"ס וא"ל לא היו סיובסא. דימא כיון דטעמא דרב פפא מאוס דלא הוה (א) למפרע נפשיה דהא מתה מחמת מלאכה לא שכיחא אפי' קדש ושלם נמי אית ליה לרב פפא דלא קני ליה כפילה ויחסי' ליה הא ודאי ליכא לחצונו דמאי חמר כך אלא א"ע"פ שאמר הר"י משלם חמר ולא חמר א"ע"פ.

יִמְחָא דשִׁילֵס דִּיקָא קֶאֱמֵר חֲנָא דְּבִרְיִיחָא: וְהָא מִדְּקִסְנִי. חֲנָא דְּ
וּבְנֵי שׂוֹאֵל (ו) וְשִׁילֵס צֶהָךְ דְּחִנְיָא כּוּמְתִיָּה דְּרַב זְבִיד: שְׂיִלְיִנְהוּ. בְּנֵי
אֹשְׁעִיָּא שְׁהֵם עִיקָר דְּרֵאמְרֵינָן צַעֲלָמָא (חֲוִילִין דָּף קמ"א). כָּל מַחֲנִיתָא

וקנה הכפל וכן שומר שכר שהודה לו כי נגנבה, אבל שואל אע"פ שאמר הריני
 תת ליה למיפטר נפשיה אלא במתה מחמת מלאכה והא נגנבה וליתה גביה דנימא

לד.

דלמא מודה ומפטר. פי' דלמא ימהר להודות קודם שיבא עדים והיינו כרב דלמא מודה בקנס ואח"כ בלא עדים פטור ואע"ג דממתני' דמרוכה (ב"ק דף עד:) דייק' דלא כרב על פי עמנו דומיא דעל פי עד אחד לפי מסקנא דהתם דלמא דלמא מכחברא מתלים דעל פי עד אחד כפי נשמיא עמנו בקין אלא היכא דפטר עמנו מכלום לא אחר לא מפקא מדבר וכן הלכה ולא כשמואל דמחייב דר' יוחנן סבר נמי התם דפטור ושמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן כדלמא פ' מי שהוציאוהו (פירושין דף מו:):

אי נבי דקריא באב. מימא דנמא
 נעשה כאמר לוי לכשתגב
 ותשלמי הרי פתי מעבשיו
 סמוך לגביה דשפתא קני פסילי
 עומדת בגאס דלאחר ר' יוחנן כפ'
 פאה שפלי (מחיות ר' פ. פ. פ.) משוך
 הארץ וספקה לך מעבשיו ולאחר
 שלשים יום קנה אפי' עומדת בגאס
 ובחיותה וולדותיה לא קנה אפי' פס'
 שאמר מעבשיו שאין הקנין נגמר
 עד סמוך לגביהם דלאחר ר' יוחנן
 עב' האומר (דקדוש דף פ.) כל אחד
 וקדשה מעבשיו ולאחר שלשים יום
 כל אחד וקדשה מעבשיו ולאחר
 יום כל אחד וקדשה מעבשיו ולאחר
 עשרה ימים כל אחד וקדשה מעבשיו
 אפי' הן מלה כולם מופסים עד דכל
 חד וחד רוחא לחבריה שבק ושמא
 י"ל דקדושין אלימי וכיון דלשכחו
 רוחא מו לא פקעי אבל הכא ביות
 וולדות לכל הפחות הנהו דאיתנהו
 בשעת סמירה פסחי מעבשיו לקטשה
 סמוך לגביהם למפרע:

אלא מהא איבער אַשמשען מינה
 תימיה כיוון דקשיה ליה רישא
 למיפא תימא נעשה כדארמירין בפרק
 קמא דקידושין (דף ע"ג) ותקשה לר'
 יוחנן וי"ל דשילן נקט ללזי דפרק
 הגזול קמא (ב"ק ד' קה.) לאורוי דאס
 נשבע וישילן דאין הכפל שלו ולרצה
 לאורוי שילן אע"פ שנשבע מחלה
 שהכפל שלו ולא רצה לישבע היינו
 לא רצה לעמוד כשנשבע אצל אס
 אמר הרמ"י משלם אס נשבע מחלה
 אין הכפל שלו:

שואל עד שישישם. הואיל וכל
התנה שלו וזהו שיעמא
אפי' אם התנה להיות כש"ח
קנה עד שיסלם ולעממא לעיל
דמשום קנה כפול אם התנה להיות
כש"ח קנה כפול כמנו דפטר נפשיה
גבייה וצדיקה דשמיחה

ר' רב פפא מי אלימא
ס ואוקימנא באמר
ימי התם לא קתני
אזי קידם קידם ואמר
אמר וגבי שואל קידם
(7) גבי הדדי תניא
רבי חייא ורבי
גבי הדדי תניין
משלם וחור ואמר
אמר הריני משלם

ללישנא קמא דרב פפא ורבי
א הויא תיובתא. דאמר
הריני משלם לא קנה כפל אכל שילם
קנה כפל ור"ח גרס דפאי הויא
מיונתא דליון דרב פפא מפרש
טעמא משום דלא שכיח האי טעמא
שיך אפילו כשילם והא דנקט ואמר
הריני משלם משום דנקט גבי
ש"ח וש"ס נקט נמי גבי שואל:
וחור
אלא אמר הריני משלם
וחור

ייתא גבי שוכר ואמר דלאמרינן לעיל תניא כוותיה דר' יוחנן
הדישניה: לפנאי. שהיו שנין מוספתא דרבי חייא ומוספתא דרבי
נלא מיתניא בי רבי אושעיא ורבי חייא לא תומבזה בי מדרשא:
ואמר

שילם ואוקימנא דוקא שילם אבל אמר ואכתי לא שילם לא קנה ונדחו דברי ליטני ובשילם השואל דברי הכל כפילא ידידה היא ודלא כר' יוסי דאמר כיצד

וַיִּיחַסוּ אִיכָל בְּיַמֵּיהֶו קוֹשִׁיָא דְרִי יִרְמְיָא וְכוּ' עַד מִיבּוֹת דְּקִיָּמָא בְּאַנְשֵׁי סִי' לְנִישָׁא קַחַא דְרַבָּא קִנְה וְכוּ' פִּי פִי
 וְקָה לֹה בְּעִינָא דְעִילָא בְּרַשׁוּמִי: (ד) דְּבִרִי רַבִּינִי תַרְךְ צִיָּאֹר בּוֹה דְלִילִיק דְרַב שְׁפָא אִין זֶה דִּימִי כֻלָּל
 הִרְמַת הִיָּה לֹו וְלִיָּה:

 Topic

Tora
diffusion du J

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077

עין משפט
נר מצוה

ד א מ"י פ"ח מהל' שאלה
הל' א סמג עשין פב
טו"ח"מ סי' רל"א:
ה ב טו"ח"מ שס:
ו ג ד מ"י שס סמג שס
טו"ח"מ שס:
ז ה ו ז ח מ"י שס הל'
כ טו"ח"מ שס:
ח ט מ"י שס הלכה ד
טו"ח"מ שס:

מוסף רש"י

[illegible]

ינו חננאל (המשך)

[illegible]

זאת דליקני לה ליה. פירוש אחר
שלא לאו דוקא דאזרנה דכ"ט

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones